

O NOSO MONTE

Minha nai soamente díxome - Boas noites, meu amor - e eu xa estaba cos ollos pechados. Ese día foi o mellor da miña vida, xa que toda a miña familia e máis eu fomos ao monte a pasar o día. Esa noite durmín moi mal:

Estaba todo nubrado e o único que podía respirar fora o gume que viña do monte. Antes de chegar a ningunha conclusión asomeime á ventar da miña habitación e comprobé se era certo o que pensaba. Se o monte estaba ardendo. E así era. A miña primeira reacción foi correr o móvil da miña nai para chamar aos bombeiros. Despois todo pasou moi rápido, de súpeto atopábase entre as chamafardas e ... Sonou o despertador! Pff... que alívio!

Que susto levei... dende aquela noite coído, respeto e limpo máis ao monte que antes. Porén gústame disfrutar o día nel coa familia. Porque ese era O NOSO MONTE!